

C U V Â N T Î N A I N T E

Ca autor al acestei brouri, am dorin să le fac de cunoscut cititorilor planul lui Dumnezeu cu omeneirea. În această prezentare scurtă pot fi atinse numai câteva lucruri, dar sper că Duhul lui Dumnezeu le pune în inimă cititorilor cerința de a cerceta mai departe.

Noi nu reprezentăm perspectivele unei denominațiuni, dar vrem să-L lășăm pe însuși Dumnezeu să vorbească prin Cuvântul Său către fiecare personal. DOMNUL i-a ales pe Avraam, Isaac, Iacov și pe toți proorocii, cu un scop măntuitor, ca și pe apostoli și alib răi în decursul istoriei bisericii, pentru înscriniri speciale. Pentru noi este foarte important să recunoaștem ce face Dumnezeu acum. Noi mai trăim încă în zilele Bibliiei. În toate domeniile se împlinesc profețiile biblice. DOMNUL este cu noi, așa cum a fost, până la sfârșitul pmântului. EL a restabilit legătura cu ai Săi și vorbește cu ei.

Această broură va fi editată în limbile principale și va fi citită în peste o sută de țări. Poate ajunge și în mâinile unor persoane care fac parte din alte religii și credințe. Fiecare ție c tot ce este omenesc este insuficient și supus erorilor. De aceea ne îndreptăm singurului izvor înfailibil, și anume Cuvântului lui Dumnezeu, pentru a obține răspunsuri de încredere la întrebările noastre.

Fie ca această prezentare scurtă să fie o binecuvântare pentru fiecare cititor, și să-i ajute la o relație personală cu Domnul, este rugămintea mea.

Autorul

ESTE SCRIS

Ce m ai m are com oar pe care o putem ine în m âini este Cuvântul scris a lui Dum nezeu, c ci cerurile i p m ântul vor trece, dar Cuvântul lui Dum nezeu r m âne în veci. EL ne-a descoperit planul S u com plet cu om enirea. M ai în tâi, Cuvântul vorbit a venit la prooroci i a fost scris. M ai târziu DOMNUL i-a folosit pe apostoli, care ne-au l sat m rturia Lui. A stfel ne-au r m as am bele: Vechiul i N oul Testam ent. În Vechiul g sim pilde, indica ii i f g du în e, în N oulo relatate puternic cum se îm pline te exact fiecare text bîblic pân la ultim a liter .

N oul Testam ent a început cu îm plinirea proorociilor. Ioan B otez to rula fost un prooroc *f g duit*, DOMNUL nostru – R scum p r to rulf g *duit*. C red în a adev rat este ancorat în Cuvântul *f g duit*. N a terea lui Isus Hristos, via a Lui, slujba Lui, suferin a i m oartea – to t ul, pân la înviere i în l are, s-a în tâm plat exact a a cum a fost prezis de prooroci. D um nezeu a l sat s fie scris înainte cu sute i m ii de ani în trega desf urare a istoriei. Istoricii au scris evenim ente dup ce s-au în tâm plat, dar D um nezeu a tiut sfâr itul deja înainte de început i de aceea a putut s scrie to t ul d inainte. C e m inuat!

La prima venire a DOMNULUI i M ântuitoru lui nostru s-au îm plinit peste o sut de proorocii, începând cu f g du în a d in G en. 3:15 despre *s m ân a fem eii*, care va veni pentru *a zdrobi capul arpelui*, pân la M al. 3:1, c DOMNUL va veni la tem plul Lui sfânt. Sigur c unii ar fi m ira i dac i-ar m arca toate textele d in N oul Testam ent în care se spune „cum este scris” sau „cum spune Scriptura”, precum „s se îm plineasc ce a spus D um nezeu prin gura proorocilor” i cît de des se ia referin la Vechiul Testam ent. În Luca 24, Hristos cel înviat a început s le prezinte celor doi ucenici de pe drumul Emausului toate textele bîblice care se refer la El, de la M oise pân la to i proorocii. A cela i lucru l-ar face El i ast zi. **C ine vrea s tie ce i-a propus D um nezeu s fac , trebuie s g seasc f g du în ele corespunz toare în B îb lie.**

Dumnezeu face totul conform Cuvântului S u i le vorbe te oam enilor: „C ci gândurile M ele nu Sunt gândurile voastre, i c ile voastre nu Sunt c ile M ele, zice DOMNUL. C i cît Sunt de sus cerurile fă de p m ânt, a tât Sunt de sus c ile M ele fă de c ile voastre i gândurile M ele fă de gândurile voastre” (Isa. 55:8-9). Dar noi avem voie s strig m ca M oise: „A cum , dac am c p tat trecere înaintea Ta, arat -m i c ile Tale...” (Exod 33:13). Cine cap t într-adev r trecere înaintea lui D um nezeu, va recunoa te c ile Lui cu poporul Lui i va avea parte de ceea ce face El în tim pul acesta. N oi trebuie s cercet m Scriptura m ai m ult ca înainte, pentru a fi siguri ce ne a teapt .

Desigur c toate bisericile se refer la Sfânta Scriptur . Fiecare spune: „Este scris”, dar deseori Cuvântul este t lm cit dup propria gândire i este folosit sucit, rupt d in leg tur . În această stare i-a g sit DOMNUL Isus pe înv torii religio i d in tim pul S u. F r a fi con tien i, ei au desfiin at Cuvântul adev rat al lui D um nezeu i au robit poporul cu propriile lor datini i înv turi (M ar. 7:13). Satana nu t g duie te nici existen a lui D um nezeu (Iac. 2:19) i nici Cuvântul (Luca 4:1-13). D ar el tie s -i dea, cu m iestrie, o t lm cire proprie sau pur i sim plu s -l pun sub sem nul în treg rii.

Se poate spune m ereu „Este scris, este scris”, decorându-se de sus pân jos cu texte bîblice, i to tu i s nu aib descoperirea divîn i s se afle total înafara voii lui D um nezeu. În treg *descoperire i t lm cire* este o diferen ca de la cer la p m ânt. U na vine de la D um nezeu, cealalt de la Satana; una aduce via a, cealalt m oartea. A tât a tim p cât A dam i Eva au crezut Cuvântul lui D um nezeu i au procedat în treg ai dup el, au avut via ve nic . D ar când au ascultat de t lm cirea arpelui b trân, au c zut în m oarte (G en. 3). M uli au p r sit pom ul vie ii pentru a a-zisa „cuno tin ”. Ei se cred în elep i, dar spiritual au m urit i astfel sînt desp rii de Cuvânt i prin aceasta de D um nezeu. A a cum spune 2 T im . 3:5, ei au doar o form de evlavie, dar t g duindu-i puterea.

Când du m anul L -a încercat pe DOMNUL în pustie, s-a referit la Cuvânt i a zis: „Este scris...” Isus a tiut c a fost rupt d in leg tur i l-a respins de fiecare dat , spunând: „D e asem enea este scris...” Satana folose te aceea i tactic d in gr dina Eden i o va ine pân la sfâr it: el ispite te oam enii dându-i Scripturii o t lm cire proprie, de care 2 Pet. 1:20 ne avertizeaz categoric. To i proorocii m incino i (M at. 24:24) i to i apostolii m incino i (2 Cor. 11:13) se prezint ca trim i i ai lui Hristos. D ac însu i Satana apare ca înger al lum inii, „ i nu este de m irare, c ci chiar Satana se preface în treg-un înger de lum in . Nu este m are lucru dar, dac i slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprih nirii. Sfâr itul lor va fi dup faptele lor” (2 Cor. 11:14-15). Prin texte bîblice fals t lm cite i folosite gre it, m asele cre tine sunt duse în eroare f r s vrea.

Cuvântul lui D um nezeu f g duit trebuie tr it, nu explicat.

Cuvântul profetic a lui D um nezeu trebuie observat în îm plinirea lui.

DOMNUL nostru ca R scum p r to rulf g *duit* a avut dreptul s foloseasc Sfânta Scriptur i s -l biru iasc pe Satana cu Cuvântul. Tot a a i *credincio ii bîblici* care cred Cuvântul *f g duit* pentru tim pul acesta, au aceea i autoritate i au dreptul s se refere la Scriptur . În tregarea îndrept it sun : cum se poate recunoa te unde este predicat Cuvântul adev rat i cine sînt cei care au fost îns rcina i de însu i Hristos s vorbeasc în N um ele Lui? C tre cei pe care i-a trim is Isus, El a spus: „C ine v prim e te pe voi, M prim e te pe M ine; i cine M prim e te pe M ine, prim e te pe Cel ce M -a trim is pe M ine” (Mat. 10:40). EL a spus mai departe: „Adev rat, adev rat, v

spun c *cine prim e te pe acela pe care-l trim it Eu, pe M ine M prim e te*". (Ioan 13:20). Dup *învierea Lui*, El a confirm atucenicilor Lui înc o dat ,c Eli-a ales pentru slujb , spunându-le: „*Cum M-a trim is pe M ine Tat l, a a v trim it i Eu pe voi*” (Ioan 20:21). În B iserica prim ar , num ai acel care a prim it într-adev r o chem are de la însu i DOMNUL, era considerat îns rcinat de D um nezeu (Fap. 22:14).

Fiecare b rbat adev rat chem at de D um nezeu trebuie s poat spune: „*Fra ilor, v m rturisesc c Evanghelia propov duit de m ine, nu este de obâr ie om eneasc ; pentru c n-am primit-o, nici n-am înv at-o de la vreun om , ci prin descoperirea lui Isus H ristos*” (Gal. 1:11-12). A postolul Petru ne d explica ii despre ceea ce au predicat ei: „ *i acesta este Cuvântul, care v-a fost propov duit prin Evanghelia*” (1Pet. 1:25). Cea mai im presionant expresie a f cut-o apostolul Ioan: „*Noi îns suntem din D um nezeu; cine cunoa te pe D um nezeu, ne ascult ; cine nu este din D um nezeu, nu ne ascult . Prin aceasta cunoa tem duhuladev rului i duhul r t cirii*” (1 Ioan 4:6). Filozofia om eneasc despre Cuvântul lui D um nezeu nu are absolut nici un loc în îm p r ia lui D um nezeu. B rba ii lui D um nezeu sînt purt torii Cuvântului original i astfel al m esajului curat dum nezeiesc.

Isus, DOMNUL nostru, a spus: „*C ci Acela pe care L-a trim is D um nezeu, vorbe te cuvintele lui Dumnezeu...*” (Ioan 3:34). În Ioan 8:43, El pune în trebarea: „*Pentru ce nu în elege i vorbirea M ea?*” id im ediat i r spunsul: „*Pentru c nu pute i asculta Cuvântul M eu*”. În v a ilor i fariseilor de atunci, El a trebuit s le spun : „*C ine este din D um nezeu, ascult cuvintele lui D um nezeu; voi de aceea n-asculta i, pentru c nu sunte i din D um nezeu*” (Ioan 8:47). Fiecare are posibilitatea s constate în ce stare spiritual se afl : dac crede i accept în tregul Cuvânt a lui D um nezeu f r nici o îm potrivire, sau dac nu este nici o rela ie interioar pentru aceasta. Deseori se cite te un text biblic în adun ri, dar cel care ine predica prezint apoi gândurile lui proprii, f r s r m ân în lim itele Cuvântului. A sosit tim pul pentru o cercetare tem einic . Tot ce se în tîm pl în dom eniul religios, trebuie com parat cu Cuvântul lui D um nezeu. Ceea ce credem i înv m , trebuie s corespund cu el, dac vrem s reziste înaintea lui D um nezeu.

Pe baza unei descoperiri, Pavel s-a dus la Ierusalim pentru a compara ceea ce predica el cu Cuvântul original, a a cum a fost predicat la început. El a prezentat Evanghelia care le-a vestit-o neamurilor, pentru a constata, a a cum a spus el însu i: „*... ca nu cum va s alerg sau s fi alergat în zadar*” (Gal. 2:1-3). O slujb cu succes nu este o dovad c vestirea este corect . În ochii lui D um nezeu nu conteaz nici m car scoaterea de draci, m inunile, proorociile, etc. (Mat. 7, 21:23). Isus ne-a avertizat de un ii fal i din tim pul sfâr itului: „*C ci se vor scula H risto i m încino i i prooroci m încino i; vor face sem ne m ari i m inuni, pân acolo încât s în ele, dac va fi cu puțin , chiar i pe ceiale i*” (M at. 24:24). De aceea este necesar s com par m predica i practica cu „înv tura apostolic ” de la început, cum a f cuto Pavel.

Din cauza erorilor de la Cuvânt, DOMNUL nostru ar spune i ast zi: „*Degeaba M cînstesc ei, dând înv turi care nu sunt decât ni te porunci om ene ti*” (M ar. 7:7). Ce nu se în tîm pl conform Cuvântului, este condamnat de Dumnezeu. „*D um nezeu este Duh; i cine se închin Lui, trebuie s I se închine în duh i în adev r*” (Ioan 4:24). Cuvântul adev rului i duhul adev rului lucreaz întotdeauna îm preun . Cele duhovnice ti nu au voie s fie judecate dup m sura om eneasc . Cine vrea s -L în eleag pe D um nezeu i planul S u, trebuie s cerceteze Cuvântul S u infailibil, c ci în el este descoperit voia lui D um nezeu.

UNA ÎN DUHUL

Dorin a dup unitate a fost întotdeauna în om . Înaintea lui D um nezeu este valabil num ai ce este conform voii Lui i ceea ce se realizeaz în felul Lui anum it. Dac a existat vreodat un tim p în care poporul trebuia s fie una, atunci este acum . D ar cum trebuie s arate aceast unitate? La o întrebare a a de îm portant se poate da r spuns sigur num ai prin Cuvântul lui D um nezeu scris. D estulau încercat oam enii s - i realizeze închipuirile lor. A cum vrea D um nezeu s vesteasc adev rul curat poporului S u.

Strig tul dup unire, pace i siguran a devenit cea m ai îm portant tem a ceasului. efii de state i conduc torii religio i cu influen m are se unesc în ostenelile lor s ajung la aceast „stare ideal ”. i din cercurile „Evangheliile pline” este de auzit strigarea dup unirea adev rat în D uhul. Ei se bazeaz pe textul biblic din Ioan 17:21, unde Isus se ruga: „*... ca to i s fie una*”. Despre cine a vorbit aici DOMNUL? Pentru cine s-a rugat El ca s fie una? To i care vorbesc despre unitate i o a teapt , au totu i evident diferite motive i eluri. Chiar i A nthristul se va servi de Cuvântul acesta i tinde spre o unitate m ondial , a to cuprinz toare.

În Gen. 11 citim c la început oam enii au fost una. Ei aveau o lim b i urm reau un el: s construiasc un turm a c zuivârfs ajung pân în cer. Cu aceasta au vruts - i fac un num e, dar D um nezeu a nim icit planul lor. S-ar putea potri i pentru tim pul de ast zi? Cea m ai îm portant lec ie pe care trebuie s-o înv m este c lucrurile duhovnice ti nu pot fi f cute în felul i m odul om enesc.

U nele exem ple din Scriptur ne prezint în fa a ochilor cât pot s fie de diferite condi iile pentru o unitate. În 1 îm p. 22 i 2C ro. 18 ne este relatat despre patru sute de prooroci care erau una i spuneau acela i lucru. A hab, îm p ratul Israelului, l-a în trebata pe Iosafat, îm p ratul din Iuda, dac vrea s m earg îm preun cu el la lupt . D esigur c Iosafat s-a sim it onorat prin aceasta, i a fost de acord zicând: „*Eu voi fi ca tine, poporul meu ca poporul t u,*

caii mei ca ai t i". Dar pentru c el era un b rbat cu team de Dum nezeu, vroia s afle m ai în t ai voia DOMNULUI. Ahab i-a chem at dup aceea pe cei patru sute de prooroci, care au proorocit în unanim itate: „*Suie-te, i DOMNUL îl va da în m â în ile în p ratu lui*". Iosafat a fost totu i evident nem ulum it, de i a avut un r spus unanim , c ci el a în treb at: „*Nu m ai este aici nici un prooroc al DOMNULUI, ca s -l putem în treba?*”

A fost foarte im presionant: sute de prooroci erau în unanim itate! i totu i în p ratul s-a interesat de *unul singur*, care avea Cuvântul adev rat al DOMNULUI. M uli se unesc ast zi în a a-zisul „duh al fr iei”. Protestan ii, catolicii i alte religii se adun în preun . Dar noi totu i avem dreptul s afl m ce a spus DOMNUL în Cuvântul Lui nefalsificat.

Proorocul M ica, cu care A hab nu vroia s aib nim ic de-a face, nu a f cut parte din organiza ia din tim pul acela. El se afla în afara unirii „ecum enice”, dar era una cu Dum nezeu prin ungerea adev rat a Duhului. Zedechia, purt torul de cuvânt al celor patru sute, i-a f cut chiar coarne de fier i striga: „*A a vorbe te DOMNUL...*”, i to i ceilal i au consim it. Ce adunare putem ic ! Dar totu i ei au fost în ela i de un duh de m inciun i indu i în eroare, chiar dac au consim it i au proorocit acela i lucru i au strigat „*A a vorbe te DOMNUL...*” ! Num ai ce a spus însu i Dumnezeu este „*A a vorbe te DOMNUL*”, toate celelalte, i dac este o concordan total , sînt num ai o în el ciune de art .

M esagerul care a fost trim is s -l aduc pe M ica, l-a sf tuit: „*... s fie dar i cuvântul t u ca al fiec ruia d între ei*”. Dar r spusul b rbatului lui Dum nezeu a fost: „*Viu este DOMNUL c voi vesti ce-mi va spune DOMNUL*”. Ceea ce a spus el a fost adev rul descoperit curat, proasp t, de la tron. El a fost luat în tr-o viziune în slav i a avut voie s asculte ce a fost hot rât în ceruri (2C ro. 18:18-22). V iziunea i proorocia lui erau în concordan cu Cuvântul DOMNULUI, ceea ce a vestit proorocul Ilie în leg tur cu A hab (1 Îm p. 21:19, 22:38).

M ica era foarte sigur de lucrarea lui. De aceea el a putut s -i spun lui A hab, care vroia s se r fue cu el dup ce se va întoarce în pace: „*Dac te vei întoarce în pace, DOMNUL n-a vorbit prin m ine*”. Apoi a mai zis: „*Auzi i, popoare, toate!*”. **Fiecare prooroc adev rat va fi în concordan în fiecare tim p cu to i proorocii care au vorbit în num ele DOMNULUI. El va vesti adev rul absolut cu în puternic ire dum nezeie sc , chiar dac se unesc su te i spun contraru l.** A cela i lucru este pentru un apostol, înv tor, evangelist – pentru fiecare slujb din Biserica Dumnezeului celui viu.

CONDI IA

Cei o sut dou zeci erau aduna i de Rusalii în unanim itate. Ei se aflau în total concordan cu Cuvântul ceasului. Pentru a fi ast zi una cu Dum nezeu, trebuie s fim în concordan cu *Cuvântul Lui f g duit* pentru timpul acesta. Isus s-a rugat: „*... ca to i s fie una, cum Tu, Tat , e ti în M ine...*” Fiul a fost descoperirea personal a Tat lui – aceea i substan , acela i Duh, aceea i via .

Fiul a fost n scut prin Duhul, a a cum i-a spus îngerul M ariei: „*Duhul Sfânt se va pogori peste tine, i puterea Celui Preaînalt te va um bri...*” (Luca 1:35). A ceasta o g sim confirm at în M at. 1:20. Duhul Sfânt a venit peste M aria dup ce ea a prim it Cuvântul *f g duit* i l-a crezut. A stfel a devenit Cuvântul trup i a locuit printre noi. Unitatea dintre Tat i Fiul nu se bazeaz pe o în elegere, ci este o unitate substan ial . A cela i lucru este pentru to i fiii i fiicele lui Dum nezeu. Ei sînt n scu i din acela i Cuvânt, prin acela i Duh i astfel s fie p rta i firii dum nezeie ti (2Pet. 1:4).

Num ai acei care au fiin a i via a lui Isus H ristos, pot s fie una cu El în Duhul. Iacov serie: „*El, de bun voia Lui, ne-a n scut prin Cuvântul adev rului, ca s fim un fel de pârg a f p urilor Lui*” (1:18). Cum Isus a fost Fiul n scut, a a trebuie s fim noi fiii i fiice a lui Dum nezeu, n scu i dup felul Lui. Cu privire la aceasta El este denum it în Rom . 8:29 ca „*cel în t ai n scut dintre m ai m uli fra i*”. A a cum Dum nezeu a stabilit la începutul crea iunii, totul aduce rod dup felul lui. Transpus în dom eniul spiritual, înseam n c din Dum nezeu poate s se nasc num ai Dumnezeu. La fel cum din Fiul lui Dum nezeu pot lua na tere num ai fiii i fiice ale lui Dum nezeu. Petru accentueaz acest adev r cu cuvintele: „*B în cuvântat s fie Dum nezeu, Tat l Dom nului nostru Isus H ristos, care, dup îndurarea Sa cea mare, ne-a n scut din nou prin învierea lui Isus H ristos din m ori, la o n dejde vie*” (1 Pet. 1:3).

Isus putea s spun : „*Cine M vede pe M ine, vede pe Tat l*” (Ioan 14:9). Despre so i so ie scrie: „*... ei vor fi un trup*”, dar nici un b rbat nu poate spune: „*Cine m vede pe m ine, vede pe so ia m ea*”. Unitatea spiritual despre care vorbe te Isus nu înseam n a concorda sau a se uni, ci este vorba despre aceea i substan , chiar dac este descoperit diferit. Nim eni nu poate s adere la Biserica lui Dum nezeu: aici este n scut, botezat i pecetluit.

S venim înapoi la expresia din Ioan 17:21 „*... ca to i s fie una, cum Tu, Tat , e ti în M ine, i Eu în Tine; ca i ei s fie una în Noi...*” În aceasta const taina acestei unit i dum nezeie ti: **Dum nezeu în H ristos – H ristos în Biserica Lui**. În acest capitol Isus nu predic , ci El se roag . De aceea, ce aduce El aici la exprim are, noi trebuie s cercet m rugându-ne is tindem spre aceasta, pentru a o tr i în realitate.

Noi dorim s scoatem în eviden unele criterii pentru unirea despre care a vorbit Isus în cap. 17: „*... ca s dea via ve nic tuturor acelora pe care I i-a i dat Tu*” .

„Am făcut cunoscut Numele Tuo oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume” .
 „Caci le-am dat cuvintele, pe care Mi le-ai dat Tu. Ei le-au primit...”
 „... iau cunoscut cu adevărat de la Tine amele”
 „Pentru ei Mă rog... iEu sînt proslăvit în ei” .
 „Sfinete-te în adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul” .
 „Eu le-am dat slava, pe care Mi-ai dat-o Tu, pentru ca ei să fie una, cum și Noi suntem una” .
„Eu în ei, și Tu în Mine – pentru ca ei să fie în chip desvârșit una” .

Numai atunci când am trăit în adevăr toate acestea scrise în capitolele acestea, este creat condiția de a avea parte de această unitate dumnezeiască. Această înseamnă că noi am primit viața veșnică; Numele Lui ne-a fost descoperit: noi am acceptat Cuvântul Lui și am fost sfințiți în adevărul Lui descoperit; Hristos trebuie să locuiască în noi, așa cum a locuit Tatăl în El. Numai așa putem ajunge la această unitate duhovnicească desvârșită. Este nevoie de descoperire divină pentru a recunoaște clar în acest punct, și este nevoie de har pentru a trăi aceasta.

Dumnezeu realizează în felul Lui această unitate pentru care s-a rugat DOMNUL nostru și tot adevărul îi fiice ai lui Dumnezeu vor trăi. La sfârșit, ei vor concorda total cu Cuvântul Lui și astfel cu El, competența, și cămădăre a trupului Său vor deveni una. 1 Cor. 12:13 ne spune cum se înțâmplat aceasta: „*Noi toți, în adevăr, am fost botezați de un singur Duh*”. Pavel i-a avertizat pe efeseni: „... *întru un singur Duh, prin legătura pămîntului. Este un singur trup, un singur Duh, după cum și voi ați fost chemați la o singură nădejde a chemării voastre. Este un singur Domn, o singură credință, un singur botez. Este un singur Dumnezeu și Tatăl tuturor, care este mai presus de toți, care lucrează prin toți și care este în toți*” (Ef. 4:3-6).

Așa cum este scris în versetele 11 și 12, cele cinci slujbe sînt destinate pentru zidirea trupului lui Hristos, „... *pînă vom ajunge toți la unirea credinței în a cunoaște în Fiul lui Dumnezeu, la starea de om mare, la înălțimea staturii plinătății lui Hristos*” .

REPETARE?

Dei iudeii credincioși îl așteptau pe Mesia la prima venire a lui Isus Hristos, conducătorii religioși nu l-au recunoscut nici pe premergătorul Său și slujba acestuia inițiată în Mesia. Cu Cuvântul lui Dumnezeu în mîni și cu toate rugăciunile în timpului, ei L-au refuzat. De neconcepută fost înșelarea venită la ai Săi, dar ai Săi nu L-au primit (Ioan 1). Cereștii, cîtotdeauna conducătorii religioși au fost loviți atunci cu orbire! Ei aveau temelurile lor proprii, dar nu posedau descoperire despre Cuvântul fîcșit în timpului.

Ar putea să se repete și acum același lucru? Este posibil că iadurile noastre mai sînt numai tradiție și evanghelizările au luat numai o formă de întinerire? Este de închipuit că și astăzi se predică despre Mesia ceea ce va face El, fără să se înțeleagă ce face El în prezent. Conducătorii religioși din zilele acelea se refereau la A vraamă și Moise, dar nu au recunoscut că se împlinesc ceea ce au vestit aceștia în fața ochilor lor. DOMNUL nostru trebuia să le zică: „*Caci, dacă ai crede pe Moise, și -a crede și pe Mine*” (Ioan 5:46).

Tot așa este posibil, să se facă referința la Petru, Pavel și alte personalități din istoria bisericii și totuși nu recunoască ce face Dumnezeu în timpul acesta. Totuși, este de neînțeleasă că acei bîrbași sfinți care, de is-au adîncit în Scriptură și în noaptea, nu au văzut că se împlinesc proorocii în timpul lor. Isus însuși i-a făcut atenție cînd a citit în sinagoga din Nazaret din cap. 61 a proorocului Isaia, spunînd: „*Astăzi s-au împlinit cuvintele acestea din Scriptură, pe care le-ați auzit*” (Luca 4:21).

Fără îndoială că noi ne îndreptăm astăzi spre sfârșitul timpului de sfârșit. Cunoșterea Sfinței Scripturi a teaptă evenimintele escatologice în viitorul apropiat. Semnele timpului vorbesc o limbă clară: starea Bisericii, întoarcerea israeliților în țara părinților lor, evenimintele politice – toate acestea ne îndreaptă negreșit spre întoarcerea apropiată a DOMNULUI. Nu s-ar putea ca Dumnezeu să fi făcut deja ceva puternic în generația noastră, pe lângă care au trecut cei mai mulți?

Nu este greu să judeci trecutul și vezi ce au făcut alții greșit. Tot așa se poate tepta evenimintele mari în viitor. Dar ce este cu prezentul? Avem noi parte de lucrarea DOMNULUI astăzi? În Scriptură este un cuvînt care posedă o funcție-cheie: „*Nu, DOMNUL Dumnezeu nu face nimic fără și să descopere taina Sa slujitorilor și prooroci*” (Amos 3:7). Noi trăim sigur în cea mai mare epocă profetică. Există două generații cu o răspundere deosebită: una a trăit la prima venire a lui Hristos; a doua este aceasta în care ne aflăm acum, înainte de venirea a doua a lui Hristos. Așa cum a început Noul Testament cu împlinirea profețiilor biblice, așa se va încheia.

Noi nu avem nevoie de un om care ne prezintă ideile lui proprii despre lucrurile împresionante pe care le va face Dumnezeu. A stfel de închipuiri fantastice nu s-au împlinit niciodată și nu se vor împlini nici în viitor. Ce avem noi nevoie este o mîntuire clară despre ceea ce a fîcșit Dumnezeu în Cuvântul Său pentru timpul acesta. Pentru că acesta este un timp profetic, putem să ne așteptăm la o slujbă deosebită profetică. În trecut DOMNUL a trimis în totdeauna bîrbași cu o înscinare specială înainte de evenimintele supranaturale. Înainte de potop, El l-a avut pe proorocul Noe. Despre el citim „*Așa a făcut Noe: a făcut tot ce-i poruncise Dumnezeu*” (Gen. 6:22). Înainte de distrugerea Sodom și Gomorei, DOMNUL l-a vizitat pe proorocul A vraamă (Gen. 18). În vers. 17, El a zis: „S

ascund Eu oare de Avraam ce am s fac?" DOMNUL s-a referit în Luca 17:26-30 la cele două timpuri și evenimentele în legătură cu venirea Lui în lume: „*Tota a va fi în ziua când Se va arăta Fiul omului*”. Dumnezeu nu se poate schimba, așa cum este scris: „*Căci Eu sunt DOMNUL. Eu nu mă schimb*”. (Mal. 3:6). Când El a vrut să împlinească făgăduința dată lui Avraam (Gen. 15:13), El i-a apărut proorocului Moise în rugul de foc (Exod. 3). El a avut un Ilie și un Elisei, un Ieremia și un Daniel, Isaia și Ezechiel etc. El lucrează în toate timpurile în același fel. Deciziile Lui sînt desvârșite!

ÎMPREACŢIUNEA CORECTĂ A CUVÂNTULUI

De la începutul Noului Testament în forma Bisericii nou-testamentare, a fost cercetat și ordonat totul în lumina Cuvântului profetic. Petru, un „om al primului ceas”, deja în primele zile după înălțarea lui Isus, a ordonat evenimentele pe baza profețiilor biblice. În Fap. 2 el a fost acela care a pus revizuirea Duhului Sfânt pe o bază biblică, spunând: „*Că această este ceea ce a fost spus prin proorocul Ioel*” (vers. 16). În cap. 3:20-23, el a vorbit despre vremile de înviere, care vor veni înainte de venirea lui Isus Hristos de la DOMNUL, „*pe care cerul trebuie să-l primească, până în vremea aezării din nou a tuturor lucrurilor despre aceste vremi a vorbit Dumnezeu prin gura tuturor sfinților și prooroci din vechime*”. Iată aici vedem din nou legătura cu Vechiul Testament. Din aceste cuvinte reiese clar, că trebuie să vină un timp de înviere și reezare, înainte de a veni Isus ca Mărire pentru a-l lua Măreasa iubită acașă.

Iacov scrie cu privire la aceasta: „*Fii, deci, îndelung răbdători, fraților, până la venirea Domnului. Iată că plugarul a tept roada scumpă a pământului, iar a teptărilor răbdare, până primește ploaie timpurie și târzie*” (cap. 5:7). Cuvântul lui Dumnezeu este denumit *isămân*, care trebuie semnat și udat (Marc. 4:14). Înainte de seceri, trebuie să ne așteptăm la o revizuire puternică a Duhului Sfânt. Așa cum este spus în Isaia 55:11, Cuvântul lui Dumnezeu nu se poate întoarce fără rod, ci împlinește totul pentru ceea ce a fost trimis. Iacov a dat ca exemplu restituirea pe care a trimis-o Iov (cap. 5:11). Fiecare cunoaște viața lui, încercările și suferințele pe care le-a avut de suferit. Satana i-a luat tot ce posedă, dar Dumnezeu i-a restituit totul într-o măsură dublă (cap. 42:10). Tot așa trebuie să ne așteptăm, că Dumnezeu va împlini această făgăduință în scurt timp și va da rui o restituire atât cuprinzătoare.

Exactitatea Cuvântului lui Dumnezeu este copleșitoare. În legătură cu Ioan Botezătorul, Sfânta Scriptură scrie despre slujba de **pregătire**. Când îngerul Gavril a anunțat nașterea lui Ioan, a ridicat gândul exprimat în Cuvântul profetic: „*Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă în inimile părinților la copii, și pe cei neascultători la umblarea în înțelepciunea celor neprihăniți, ca să gătească Domnului un norod bine pregătit pentru El*”. (Luca 1:17). În același capitol Zaharia a proorocit și a spus: „*Întu, pruncule, vei fi chemat prooroc al Celui Preaînalt. Căci vei merge înaintea Domnului, ca să pregătești calea Lui*” (vers. 76). El a folosit aproape aceleași cuvinte ca în Mal. 3:1. Iată DOMNUL nostru s-a referit la aceste texte biblice, când El a confirmat în Mat. 11:10 slujba lui Ioan Botezătorul: „*...că el este acela despre care s-a scris: Iată, trimiț înaintea feii Tale pe solu mea, care Își va pregăti calea înaintea Ta*”.

Cuvântul **restituire** nu a fost amintit nicăieri în legătură cu Ioan Botezătorul. Pe de altă parte îlg simțăm în texte biblice care vorbesc despre slujba făgăduită din timpul sfârșitului. DOMNUL a spus deja prin proorocul Ioel: „*Voi răsplăti astfel anii...*” (cap. 2:25).

În Mat. 17 este descris evenimentul mare de pe muntele schimbării. DOMNUL nostru l-a luat pe Petru, Iacov și Ioan cu Sine. Acolo au apărut Moise și Ilie și au vorbit cu El. Petru a fost copleșit și a spus: „*DOAMNE, este bine să fim aici; dacă vrei, am să fac aici trei colibe: una pentru Tine, una pentru Moise și una pentru Ilie*” (vers. 4).

După ce au coborât de pe munte, ucenicii L-au întrebat pe DOMNUL: „*Oare de ce zic că trebuie să vină Ilie?*” La aceasta DOMNUL a dat două explicații importante: prima era pentru viitor, a doua era deja trecut. Prima o găsim în vers. 11: „*Drept răspuns, Isus le-a zis: Este adevărat că trebuie să vină în fața Iliei, și așa eze din nou toate lucrurile*”. Fără nici o îndoială, acest verset este în forma de viitor și se referă la slujba înainte de a doua venire a lui Hristos. Dr. Scofield, un învățător traductor cunoscut internațional, scrie în explicațiile lui pentru Mat. 17:11: „**Hristos confirmă profeția deosebită și încă neîmplinită din Maleahi 4:5-6**”. Iată apologetii fundamentali sînt de acord cu aceasta.

După cum am văzut, slujba lui Ioan a fost confirmată ca fiind împlinirea din Maleahi 3:1. Când a fost întrebat: „*Ești Ilie?*”, el a trebuit să răspundă conform adevărului și a spus: „*Nu sunt!*” (Ioan 1:21). El le-a explicat lor: „*Un glas strigă: Pregăteșteți în pustie calea DOMNULUI, neteziți în locurile uscate un drum pentru Dumnezeul nostru!*” (Isa. 40:3). După această mărșă, l-au întrebat trimișii fariseilor: „*A tunci de ce botezi, dacă nu ești Hristosul, nici Ilie, nici proorocul?*” (Ioan 1:25). Făgăduința din Mal. 4:5-6 se poate împlini numai la sfârșitul timpului de har, „*înainte de a veni ziua DOMNULUI, ziua aceea mare și înfricoșată*”. Va fi o zi de război (Isa. 61:2), care va arde ca un cuptor (Mal. 4:1) și vine ca un hoar noaptea (2 Pet. 3:10; 1 Tes. 5:2).

De la slujba lui Ioan Botezătorul au trecut circa două mii de ani și ziua DOMNULUI nu a venit încă. Isa. 13:6-13, Ioel 3:4-5 și multe alte texte biblice ne dau o descriere exactă despre aceasta. Petru s-a referit la aceasta în prima sa predică și a spus: „Soarele se va prefăce în întuneric și luna în sânge, înainte ca să vină ziua Domnului, ziua aceea mare și strălucită”. (Fap. 2:20). În pecetea așăa sunt prezentate în rezumat evenimentele care sunt în legătură cu ziua DOMNULUI. La sfârșit se spune: „Căci a venit ziua cea mare a mântuirii Lui și cine poate sta în picioare?” (Apoc 6:12-17). În timpul acela, timpul de har va fi încheiat și judecările îngrozitoare vor lovi poporul.

Fie că duin la care s-a referit Isus în Mat. 17:11 este scris în ultimele două versete din ultimul capitol din Vechiul Testament și sună astfel: „Iată, voi trimite pe proorocul Ilie, înainte de a veni ziua DOMNULUI, ziua aceea mare și înfricoșată. El va întoarce inimile părinților spre copii, și inimile copiilor spre părinții lor, ca nu cumva, la venirea Mea, să lovesc ara cu blestem!” Prima parte, și anume întoarcerea inimilor părinților spre copii, a fost împlinită prin slujba lui Ioan Botezătorul. După cum am observat, îngerul Gavril a vorbit despre aceasta cu Zaharia: „Va merge înaintea lui Dumnezeu, în duhul și puterea lui Ilie, ca să întoarcă inimile părinților la copii” (Luca 1:17).

Conform Evrei 1, Dumnezeu a vorbit prin proorocul ceteră părinți vechitamentari. Pavel scrie: „Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare, toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise” (1Cor 10:1-2). La sfârșitul zilelor El ne-a vorbit în Fiul, care era răspunsul. Ioan a făcut legătura dintre Vechiul și Noul Testament. Sarcina lui era să treacă poporul lui Dumnezeu din perioada de timp a părinților Vechiului Testament în epoca Noului Testament al copiilor lui Dumnezeu, care începea atunci. Văzut astfel, el a fost mai mult decât un prooroc (Mat. 11:9). Proorocii au vestit venirea lui Mesia – Ioan a avut privilegiul de a-L prezenta. Mai întâi el a marturisit despre Isus, Mesia, apoi DOMNUL a depus marturie pentru el. Pentru că prima parte din fie că duin – Ilie din Maleahi 4:5 s-a împlinit prin slujba lui, explică ia pe care a dat-o DOMNUL în Mat. 17:12 a fost necesar: „Dar vă spun că Ilie o să veni, dar el nu l-au cunoscut, ci au făcut cu el ce au vrut”. Aici avem de-a face cu două înșirări și slujbe deosebite: o dată la primă venire a lui Hristos, și acum înainte de a doua venire.

Există texte biblice în care s-au dat indicații despre venirile diferite ale DOMNULUI, în aceeași legătură, câteodată în același verset. Psalm 2:7; Fap. 13:33 și Evrei 1:5 vorbesc despre prima Lui venire. La a doua Lui venire, El va lua Biserica-Măreasă (1Tes 4:13-18) răscumprată prin sânge (Apoc. 1:5), curățată prin Cuvântul Său (Ef. 5:26), pecetluit cu Duhul Său (Ef. 4:30), pentru a sărbători împreună nunta (Apoc. 19:1-9). Aceasta nu va fi luat în seamă de lume. Psalm 2:8-9; Apoc. 2:27; 19:15 și multe alte texte biblice vorbesc despre venirea Lui cu mare putere, când El se va răfăi cu dumănișii și i va lua în primire stăpânirea de pe popor. Când DOMNUL a citit din Isaia 61 în sinagoga din Nazaret, El a încetat să mai citească în mijlocul versetului 2 (Luca 4:19), pentru că număi primă parte se referea la slujba Lui de atunci. Ziua războiului măi urmează, și acum am spus deja, când timpul de har va fi încheiat. Maleahi 3:1 se referă deci clar la primă Lui venire, în timp ce Mal. 4:5 și a doua parte din versetul 6 este în legătură cu a doua Lui venire.

DE OIMPORTANȚE DEOSEBIT

Acum înșirăm constă în întoarcerea inimilor copiilor lui Dumnezeu la credința părinților apostolici și astfel la Cuvântul proorocului. Pentru aceasta este nevoie de un răbdător și trimiteri deosebite de la Dumnezeu, un prooroc ca Ilie, cineva care poate arăta o confirmare de sus frândoie. Două lucruri îl vor deosebi de ceilalți: în primul rând, el va avea Cuvântul fie că duin pentru ceasul acesta și în al doilea rând, o slujbă adevărată, de restituire, apostolică. Aceasta este dovada convingătoare a chemării trimiterii lui neasemuite. Prin aceasta trebuie atenționați copiii lui Dumnezeu asupra mesajului actual.

Despre Ilie noi timcă el a reconstruit altarul dăruit al DOMNULUI. Pentru aceasta el a luat două sprezece pietre ca și numărul semeniilor și a chemat poporul lui Dumnezeu pentru decizie. În acest rugăciune el a zis: „DOAMNE, Dumnezeule lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău, și toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, că să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel înimile spre bine!” (1 Împ. 18:36-37).

Primul Ilie și Ioan Botezătorul care a venit în duhul lui Ilie, precum și Ilie cel fie că duin înainte de ziua DOMNULUI au un lucru comun, și anume să întoarcă inimile oamenilor la Dumnezeu și Cuvântul Lui. Prin ultimă slujbă trebuie vestit atât Cuvântul profetic care a fost pentru părinți, cât și învătura celor doisprezece apostoli, pentru că Biserica să fie rezidită, și acum este scris: „pe temelia apostolilor și proorocilor, piatră din capul unghiului fiind Isus Hristos” (Ef. 2:20). Cine nu primă te dragostea adevărată, pentru acela este valabil ceea ce scrie în 2Tes. 2:11 „Din această pricină, Dumnezeu le trimite o lucrare de răutăți, ca să creadă omnișii”. Pavel a văzut-o deja atunci dinainte și i-a scris colaboratorului său Timotei: „Îți vor întoarce urechea de la adevăr, și se vor îndrepta spre istorisirii închipuite” (2Tim. 4:4). Toți acei care se întorc la adevăr, nu se mai lasă înșirări de colo

pân acolo de fiecare vânt străin de învățuri. Ei sînt chemați din toate lagărele babiloniene și se bucur de învățur
s n toas (Tit 2:1).

A a cum Ioan a tiut exact care texte biblice se refer la el, a a trebuie s fie cu proorocul *fg duit* pentru zilele acestea. El le va aduce oam enilor Cuvântul *fg duit* pentru zilele acestea pe baza descoperirii divine și va include și profeția biblică în vestire, a a cum scrie Petru: „*i avem cuvântul proorociei fcut i mai tare...*” (2Pet. 1:19). Tot a a el trebuie s aib duhul proorociei, despre care citim în Apoc. 19:10. A postolului Ioan i-a fost spus acolo: „*Eu sunt în preun slujitor cu tine i cu fra i i t i, care p streaz m rturia lui Isus. Lui Dum nezeu închin -te! (C i m rturia lui Isus este duhul proorociei)*”. Duhul proorociei nu este în leg tur cu darul proorociei, ci cu Cuvântul proorociei i este, cum am citit deja, m rturia lui Isus H ristos. Toate acestea sînt de o importan a a de m are, încât nîm eni nu ar trebui s fie m ulum it num ai cu presupuneri i b nuieli. Este vorba despre des vîr irea B isericii adev rate a lui Dum nezeu, care recunoa te îns rcîn rile ei, se bazeaz pe f g duin ele date pentru ea și va deveni una cu El. A ceasta este unitatea adev rat în D uhul!

PROOROCIADEVRAI

Proorocii au fost deja ale i dîn pîntecele m am ei pentru o anum it slujb (Ier. 1:5). M ai în tîi au fost num i i „v z tori”, pentru c vedeau viziuni (1Sam .9:9). Lor le-a fost d ruit însem n tatea acestuia prin descoperire de la Dumnezeu (Ier. 1:11-12). Cuvântul DOMNULUI venea întotdeauna la prooroci, a a cum este scris în Num eri 12:6 „*A sculta i bîne ce v spun! Cînd va fi prîntre voi un prooroc, Eu, DOMNUL, M voi descoperi lui în tr-o vedenie sau îi voi vorbi în tr-un vis*”. De aceea, un prooroc adev rat a lui Dum nezeu este eava de vorbire a lui Dum nezeu i poate s confirm e ceea ce zice cu „*A a vorbe te DOMNUL*”. C îne prim e te un astfel de prooroc i respect slujba lui, va prim i r splata unui prooroc (Mat. 10:41). În acela i tim p, DOMNUL ne avertizeaz s nu respingem pe proorocii Lui, spunînd: „*S nu face i r u proorocilor M ei!*” (1Cro. 16:22; Ps. 105:15).

Legea i proorocii vechi testam entari au inut pân la Ioan, de atunci încoace se propov duie te Evanghelia în p r iei lui Dumnezeu (Luca 16:16). Acest text biblic este folosit des ca dovad c Dum nezeu nu mai are prooroci în Nou l Testam ent. Dar Ioan însu i a fost un prooroc; S im eon, care a venit în tem plu la închinarea copilului Isus, a fost un prooroc (Luca 2:25-35); i DOMNUL nostru a dat f g duin a: „*De aceea, iat , v trim it prooroci în elep i i c rturari*” (Mat. 23:34, Luca 11:49). Cuvântul „c rturari” folosit aici sigur nu se refer la acei care edeau la picioarele lui G am aliel. Isus a spus despre înv torii care vesteau Cuvântul Lui în tr-un mod corect: „*De aceea orice c rturar, care a înv at ce trebuie despre Împ r ia cerurilor, se aseam n cu un gospodar, care scoate din vistieria lui lucruri noi, ci lucruri vechi*” (Mat. 13:52).

C îne cite te Faptele apostolilor, va constata c în adun ri slujeau i prooroci (cap. 11:27+13:1). În cap. 15:32 se spune: „*Iuda i Sila, care i ei erau prooroci...*” În 1 Cor. 12 i 14, Pavel explic darurile i slujbele din B iseric i scrie la sfâr itul prezent rilor lui: „*Dac crede cîeva c este prooroc sau însuflat de Dum nezeu, s în eleag c ce v scriu eu, este o porunc a Dom nului*” (14:37). În Efeseni 3 el vorbe te despre încrederea lui în taina lui Hristos, „*care n-a fost fcut cunoscut fiilor oam enilor în cele lalte veacuri, în felul cum a fost descoperit acum sfîm ilor apostoli i prooroci ai lui H ristos, prîm D uhul*” (vers. 5). Din Ef. 4:11 i 1 Cor. 12:28 reiese clar c Dum nezeu însu i a rînduit în B iseric i diferite slujbe. În enumerarea de acolo sînt inclu i i proorocii. A a cum am prezentat pe baza Sfintei Scripturi, noi am ajuns la un punct deosebit al istoriei m ântuirii. A ceast parte profetic necesit un prooroc deosebit trim is de Dum nezeu.

To i acei care cunosc istoria, tiu c deja M ahomed i al ii au pretins c sînt ultim ul prooroc conform Mal. 4:5-6, care trebuie s vîn înainte de ziua cea m are i înfricat a DOMNULUI. Unii s-au denumit deschis ca fiind „Ilie” sau au vorbit despre „slujba lui Ilie”. Dar nici unul dîn ei nu a în tors înim a copiilor lui Dumnezeu la DOMNUL i la Cuvântul Lui. D îm potriv , ei îns i erau departe de înv tura profetico-apostolic i au avut num ai urm a i proprii. Toate acestea nu-L îm piedic pe Dum nezeu s îm plineasc f g duin a dat la tim pul S u.

PROVOCARE

Cine cunoa te Cuvântul lui Dum nezeu i lucrarea Lui dîn trecut, va a tepta pe drept ceva supranatural de la El. Eu personal sînt convins c Dum nezeu a folosit un b rbat în genera ia noastr pentru a str unge o trezire a c rei efecte ajung pân în prezent. Începutul acestei slujbe se bazeaz pe data de 7 m ai 1946, în care W illiam M. Branham a prim it o chem are deosebit . În adun rile lui s-au în tîm plat m ulte lucruri put emice, pe care to i cei prezen i le-au v zut cu ochii lor: orbii au v zut, chii puteau s m earg , m u ii au vorbit, surzii au auzit. În cartea „Un b rbat trimis de Dumnezeu”, care a fost publicat de rev. Gordon Lindsay – redactorul ziarului lunar „The Voice of

Healing” – i de asemenea în cartea „A Prophet Visits South Africa” de rev. Julius Stadskev din anul 1952 și în cartea „The Acts of the Prophet” de rev. Peary Green din Tucson, Arizona, precum și în alte diferite publicații care au fost reînuate în nenumărate relații. Chiar și cei bolnăvi de cancer abandonați de doctori au fost vindecați; s-au înțâmplat într-adevăr minuni care îi.

În timpurile următoare, presa din S.U.A. a relatat despre adunările lui. În diferitele reviste lunare religioase, ca de exemplu „The Herald of Hope”, Chicago, „The Voice of Healing”, Dallas, (mai târziu numită „Christ for the Nations”) și altele, au adus mereu reportaje despre această slujbă neobișnuită și ce s-a înțâmplat prin aceasta. Adevărată strângere al acestei treziri spirituale a avut loc încă înainte de a se ridica alii evangheliști de vindecări, care au devenit mai târziu cunoscuți pe plan internațional. Dintre cei care au început cu slujba lor în anii patruzeci, cincizeci până în aizeci, cei mai mulți au obținut impulsul pentru aceasta într-o adunare de-a lui William Branham. Desigur că ei nu mai recunosc astăzi aceasta, ci prezintă mai bine o poveste care lasă o impresie mai mare ascultătorilor.

Ca unul dintre martorii oculari, am trăit personal lucrarea supranaturală a lui Dumnezeu care a avut loc prin slujba acestuia în răstărea lui Dumnezeu. În presia despre ceea ce am văzut și am auzit, a fost nedescrisivă și răstărea până la sfârșitul vieții mele. Miilor și sutelor de mii le-am putut spune pe baza darului deosebirii, cine erau, de unde veneau, ce boală avea persoana respectivă; chiar și evenimente din viața lor îi erau arătate într-o viziune. Nici măcar o dată nu a fost ceva greșit ce am văzut în toți anii până la sfârșitul slujbei lui, indiferent în ce ora, în ce țară, pe ce continent slujea.

Doi însuși deosebiți îl caracterizează pe un prooroc și slujba lui. În primul rând, ceea ce a prezis el trebuie să se împlinească (Deut. 18:20-22), și în al doilea rând în viața lui despre Dumnezeu trebuie să fie corect. Dacă un prooroc prezice ceva și se împlinește, dar apoi îndemnul la slujirea altor dumnezei, atunci este numai o încercare pentru popor. Un prooroc adevărat trebuie să propovăduiască pe Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Iacov ca singurul Dumnezeu adevărat (Deut. 13:26).

Ca Fiul omului, Isus a fost proorocul pe care l-a vestit Moise (Deut. 18:15-19; Fap. 3:22-23). De aceea, El face numai ce vede pe Tatăl când și apoi face întocmai (Ioan 5:19). Când Petru s-a înțâmplat prima dată cu El, i-a spus: „Tu ești Simon, fiul lui Iona” (Ioan 1:40-42). Către Natanael, pe care El l-a felicitat, El a spus: „Te-am văzut mai înainte ca să te chem și Filip, când erai sub smochin” (Ioan 1:43-49). Cât de copleșit era Natanael, putem să vedem din răspunsul lui. Femeia de la fântâna deasemenea a fost mirată, când DOMNUL i-a spus: „Pentru că cincisprezece ani ai avut; iacela, pe care-l ai acum, nu-i este răstărea” (Ioan 4:18). Isus cunoaște chiar și gândurile inimii – cele mai ascunse lucruri îi erau Lui descoperite. Dar chiar din cauza acestei slujbe, cărturarii și fariseii L-au numit „Bebelzebul” și vedeau în El un fel de ghicitor sau cititor de gânduri.

Acest răstărea și plin trimis de Dumnezeu, William Branham, a îndrumat mereu înspre aceste texte biblice amintite. După predică și chemarea la pocăință, el s-a rugat pentru bolnăvi. El a teptă până îi era arată o viziune, ce vroia să facă Dumnezeu, numai după aceea vorbea el în ceea ce întocmai. Sute de predici de-ale lui au fost înregistrate și sînt o marturie puternică pentru toți acei care vor să se convingă de corectitudinea celor spuse aici.

Așa cum a subliniat deseori, el a văzut de repetate ori în timpul rugăciunii o lumină supranaturală deasupra anumitor persoane, pentru care el s-a rugat. În 24 ianuarie 1950, în rîndul unor adunări în „Houston Coliseum”, un fotograf necredincios care era de partea criticilor, a făcut unele fotografii cu el. Acestea urmau să fie tipărite într-un articol cu care aveau intenția să-l defăimeze pe acest răstărea lui Dumnezeu. Cine îi poate închipui umirea acestui fotograf, când a văzut pe singura fotografie reușită stălpul de lumină deasupra capului lui William Branham!

În Sfânta Scriptură citim de multe ori despre apariția luminii supranaturale. Proorocul Ezechiel a denumit „slava DOMNULUI” ceea ce i-a apărut lui de repetate ori (Ez. 1:28, 3:12+23, 10:4+18). Saul a fost luminat de această lumină și a căzut la pământ. Ca iudeu credincios, el lăsa că era și întărea: „Cine ești, DOAMNE?” Răspunsul a fost: „EU sunt Isus, pe care-L prigonești” (Fap. 26:15). În pustie, Israelul a fost condus ziua de un nor supranatural și noaptea de o lumină supranaturală (Neemia 9:19). Dumnezeu este lumină și locuiește într-o lumină de care nu poți să te apropii (1 Tim. 6:16). Isus a venit ca lumină în această lume (Ioan 1:4-9).

În 28 februarie 1963 norul supranatural s-a coborât exact în locul deasupra muntelui la nord de Tucson, Arizona, în care se afla acest răstărea lui Dumnezeu. Mulți oameni au văzut această și au fost trimise multe fotografii cu acest fenomen efemer de la „Institute of Atmospheric Physics” de la universitatea din Arizona în Tucson. Lui W. Branham i-a fost spus atunci să se întoarcă în Jeffersonville și vorbească despre cele apăsătoare din Apocalipsa. În cele apăsătoare zile succesive, din 17 până la 24 martie 1963, a venit această lumină supranaturală, cum a relatat el, în fiecare după-masă în camera lui, unde i-a fost descoperit pecetea despre care urma să vorbească seara. A vădând în vedere plinătatea incomparabilă de confirmări supranaturale, este greu de înțeles de ce chiar acei care se denumesc „răstărea lui Dumnezeu al ceasului”, „prooroc al timpului de sfârșit” și altele, nu recunosc ce a făcut Dumnezeu.

Deja în 11 iunie 1933, W. Branham era predicator baptist tânăr, a făcut un botez biblic în râul Ohio, la care au participat patru mii de oameni și câteva sute au fost botezate. Când era pe cale să boteze a apăsătoare persoana, a apărut dintr-o dată lumină deasupra lui, și o voce puternică a spus: „Așa cum a fost trimis

Ioan Botez torul înaintea prim ei venirea lui Hristos, a a vei fi tu trimis cu un mesaj înainte de a doua venire a lui Hristos". Acestea sînt numai cîteva dintre evenimentele neobișnuite care s-au întîmplat.

Dacă suntem confrunți cu lucruri asupra cărora omul nu are nici o influență, pentru că Dumnezeu le-a înfăptuit în suveranitatea Lui, atunci nu mai putem rămâne neutri, ci trebuie să luăm o decizie. Indiferența nu-i folosește nimănui, ci tot ce face Dumnezeu se întîmplat cu un scop anumit. S-ar putea ca Biserica DOMNULUI să se afle în aceeași situație ca poporul Israel atunci când umbra DOMNUL pe pământ? Toti continuăm cu adunările de parcă DOMNUL nu ar fi făcut nimic deosebit în unii care cunosc Biblia în treabă chiar: „Nu trebuie să vinem aici în tîmna Ilie? Nu trebuie să vinem un prooroc?” Răspunsul la aceasta sună astăzi ca atunci: „Ela fost deja aici, i voi a fi făcut cu el ce a i vrut”. Dacă este adevărat – este adevărat – că Dumnezeu a trimis un bîrbat în timpului nostru, frica noastră recunoaște ziua noastră de încercare, atunci este evident că am trecut pe lângă lucrarea de mîntuire. De aceea nu ar trebui să cercetăm cu toată sinceritatea în Sfînta Scriptură, pînă cînd vom găsi într-adevăr mesajul lui Dumnezeu pentru timpul acesta?

Ca întotdeauna, s-ar putea întîmpla și acum, ca bisericile și adunările precum și întreaga preoimie să meargă mai departe pe drumul lor, considerînd ceea ce a făcut Dumnezeu ca fiind un deranj neplăcut și respingînd-o ca lucrare a celui rău. Pentru că W. Branham nu făcea parte dintr-o organizație, el a fost respins în general, așa cum a fost și cu proorocii. În toate „taberele” au fost numai puțini care l-au recunoscut ca bîrbat adevărat al lui Dumnezeu. Ca prooroc al Cuvîntului, el nu a putut fi nici pentru una și nici pentru cealaltă învîtură, ci a trebuit să rămînă în limitele Scripturii. Ca Pavel și apostolii a învîtat el că Dumnezeu s-a descoperit în cerca Tatăl, pe pământ ca Fiul și El trăiește în cerșcură prin Duhul Sfînt. În 1 Tim. 3:16 este cuprins astfel: „*if rîndoi al , m are este taina evlaviei... „Cel ce a fost ar tat în trup, a fost dovedit neprih nit în Duhul, a fost v zut de îngerii, a fost propov duit printre Neamuri, a fost crezut în lume, a fost în lat în slav ”*.

Chiar și evangheliștii care au fost inspirați și binecuvîntați prin slujba acestui bîrbat simplu al lui Dumnezeu, de fapt nu au înțeles despre ce este vorba. Același lucru este cu bisericile care au profitat enorm în urma slujbei sale. Ca în toate timpurile, și acum a recunoscut numai o minoritate că Dumnezeu ne-a făcut de cunoscut planul Său. Credința noastră în vorbă și Cuvîntul *f g duit*, pentru că ei sînt copiii a f g duin ei (Gal. 4:28) și vor primi f g duina Tatălui (Fap. 1:4).

În general, astăzi este aceeași situație ca la prima venire a lui Hristos. Preoimiea a încercat atunci să găsească din diferite motive ceva de criticat. A cum nu este altfel. Se ia de exemplu un citat din cartea „Cele apte Biserici” și se face îndrumări în 1977 nu s-au sfârșit toate sistemelor lumetice inițiale și începutul primăriei de omie de ani. De altfel, ar fi atât de simplu să se convingă printr-o comparație cu banda originală, că rev. Branham nu a spus așa ceva niciodată. În carte se află, din păcate, repetate pasaje care nu corespund cu predicile originale. Este de neînțeles, de ce oamenii inteligenți nu se ostenesc deloc să afle adevărata situație. Se naște chiar impresia, că acestea și alte lucruri care îi sînt atribuite lui în mod fals, sunt răspîndite intenționat pentru a-i descuraja pe mulți. Cine este totuși inepretiv și mai posedă un pic teamă de Dumnezeu, va constata inevitabil că acest bîrbat a avut o alegere adîncă a Scripturii, prin descoperire, și că lui i-au fost făcute de cunoscut tainele ascunse ale Cuvîntului. Pentru aceasta îi suntem foarte mulțumitori lui Dumnezeu.

Poate DOMNUL va reuși prin această prezentare simplă să le poruncească o oprire celor ce merg pe drumul lor propriu sau sînt ocupați cu programe nefolositoare. Atunci ei nu se vor mai lupta împotriva lucrurilor care vin de la Dumnezeu, ci vor fi ei însuși o parte din planul Său din timpul sfârșitului. Aceasta este valabil pentru toți acei care resping slujba pusă de Dumnezeu, pentru că au crezut unei argumentări care se bazează numai pe auzite. Și acei care se referă la W. Branham, dar care pe de altă parte dau mai departe expresii în limbajul biblic ale Scripturii și mesajului, au dăunat lucrării lui Dumnezeu, deși credeau că slujesc.

Eu îl rog pe fiecare care are la dispoziție predicile pstrate, să le cerceteze în lumina Scripturii și să cerceteze învîtura cu Cuvîntul lui Dumnezeu, fără să ia ceva din legătură. Nimănui să nu se bazeze pe în alegerea lui proprie sau pe preferențele altora. Împreună vrem să facem ca cei din Berea: „*Iudeii aceia aveau o inimă mai aleasă decît cei din Tesalonic. Au primit Cuvîntul cu toată râvnă, și cercetau Scripturile în fiecare zi și vad ce li se spunea este așa*” (Fap. 17:11).

MĂRTURIE PERSONALĂ

Ca autor al acestei broșuri, vreau să mai adaug în încheiere mărturia mea personală, cu speranța că îi va ajuta multora.

Eu am avut prioritatea deosebită, să-L trăiesc pe DOMNUL deja în tinerețea mea timpurie, și am luat parte la adunările și conferințele creștine în Europa și S.U.A., cît de des îmi era posibil. De la Rusalia 1949, am auzit mereu de la diferiți predicatori și evangheliști despre lucrarea puternică a lui Dumnezeu prin bîrbatul lui Dumnezeu deja amintit. În august 1955 am putut lua parte pentru prima dată timp de o săptămînă la adunările bogat binecuvîntate

pe care le-a învins în Karlsruhe, Germania. În presia adâncă care a rmas în mine a avut influență asupra întregii mele vieți duhovnicești.

Conferința internațională „Voice of Healing” din anul 1958 în Dallas, Texas, mi-a rămas în amintire ca un punct culminant deosebit. În adunările din timpul zilei au predicat diferiți evangheliști, în timp ce acest borbătaș merită a lui Dumnezeu a vorbit în adunările de seară ca vorbitor principal. Ceea ce am trăit acolo și în alte adunări ale lui în S.U.A. și în Germania, este de comparat numai cu slujba DOMNULUI nostru Isus Hristos.

În 2 aprilie 1962, în zorii zilei, am avut o trăire extraordinară în care DOMNUL a înscăinat cu o voce clar auzibilă. În 3 decembrie în același an, rev. Branham a repetat prin descoperire, în prezența a doi martori, exact cuvintele care le-a vorbit DOMNUL cu mine. Atunci am înlesnit slujba mea este într-o legătură directă cu a lui. După ce am călătorit în cei peste douăzeci de ani ai aleșilor în rile Asiei și Africii, precum și în rile Europei de Est – inclusiv Rusia – eu simțeam că sosită timpului ca toată oamenii să afle ce a făcut Dumnezeu. Dacă citim cu atenție ceea ce și-a spus rev. Branham în iunie 1933, atunci observăm că în primul rând nu este vorba despre persoana lui, ci cuvintele au fost: „...**tu vei fi trimis cu un mesaj care va fi vestit înaintea de a doua Lui venire**”. Dumnezeu a luat mesagerul, dar ne-a lăsat mesajul. Acest mesaj este Cuvântul f g duit și descoperit a lui Dumnezeu pentru timpul acesta. El este o parte din Evanghelia veșnic valabilă, care trebuie propovduită tuturor popoarelor ca să slujească de mântuire (Mat. 24:14, Apoc. 14:6). Evanghelia deplină include frământoială și partea profetică pentru timpul de sfârșit.

Noi într-o acum în ultima fază în care se împlinesc Evrei 13:8; Ioan 14:12, Mar. 11:22 și multe alte texte biblice. La aceste trei texte amintite, rev. Branham s-a referit mereu. Ca niciunul după zilele lui Isus Hristos, ei le-avuzat împlinindu-se literalmente în slujba lui de nenumărate ori. Noi trebuie să fim atenți ca tot să corespundă în întregime cu Cuvântul scris al lui Dumnezeu. Întrebarea nu este dacă acceptăm sau respingem un om, ci dacă avem parte de lucrarea lui Dumnezeu. Noi trebuie să ne punem înaintea faptului că DOMNUL s-a făcut de cunoscut deseori în simplitate. LUI trebuie să-i dăm socoteala în ziua judecării și nu unui om. Unde a avut loc o astfel de confirmare supranaturală, toate argumentele omenești sînt egale cu zero și nevalabile.

Ei sunt convinși că mesajul care ne-a fost adus în această ultimă epocă din Cuvântul lui Dumnezeu este înaintea venirii a doua a lui Hristos. Toți credincioșii adevărați îl vor accepta, se vor orienta după acesta și astfel vor trăi desvârșirea. Noi trebuie să luăm în considerare că în scurt timp Dumnezeu va împlini lucrurile puternice pe care le-a f g duit El prin Biserica-Măreasă. Îndată ce fiecare își va găsi locul în trupul lui Hristos, DOMNUL ne va uni cu Sine în Cuvântul și Duhul Său și pe cei aleși îi va conduce la cea mai mare biruință din toate timpurile. Atunci Cuvântul scris va deveni în el Cuvântul vorbit viu, prin care va fi descoperită puterea lui Dumnezeu. Ei vor face parte dintre cei biruitori căroră li s-a dat f g duină din Apoc. 2:3.

Aa cum a fost f g duit în Hagai 2:6 și Evrei 12:26, Dumnezeu va clătina încă o dată pământul și cerul. Atunci se va împlini în Cuvântul din Osea 2:21 „*În ziua aceea, voi asculta, zice Domnul, voi asculta cerurile, și ele vor asculta pământul*”; în timpul acela credincioșii se vor ruga cum este scris: „*Cereți de la DOMNUL ploaie, ploaie de primăvară...*” (Zah. 10:1). Aa cum am prezentat deja, acesta va fi timpul de înviore care este f g duit înaintea de înțoarcerea lui Isus Hristos. Timpul secerei lui a sosit. DOMNUL secerei lui spune astăzi aceleași cuvinte pe care le-a spus atunci ucenicilor Lui: „*A tunci a zis ucenicilor Săi: „Mare este seceria, dar puțini sunt lucrătorii! Rugați, deci, pe DOMNUL secerei lui și scoateți lucrători la seceria lui” (Mat. 9:37-38). „Căci DOMNUL va împlini pe deplin și repede pe pământul Lui*”.

Tatăl nostru care ești în ceruri!
Sfîrșească -se Numele Tău,
vie Împărăția Ta,
Fac -se voia Ta, precum în cer și pe pământ.
Pâinea noastră cea de toate zilele dă-ne-o nouă astăzi
și ne iartă nouă greșelile noastre
precum ierti nouă greșelile noastre
și nu ne duce pe noi în ispită
și ne izbăvește de cel rău.
Căci Ta este Împărăția și puterea
și slava în veci. Amin!

*****

*****

*

În mai 1963 fotografia a fost deasemenea publicată într-un articol. Norul de lumină se afla pe un cer albastru, la o înălțime unde nu mai există umiditate pentru a se forma un nor. Desigur că este o confirmare a celui atotputernic, care în dragostea Lui le vine în ajutor și celor care nu pot să creadă fără să vadă.

În 28 februarie 1963 a apărut acest nor supranatural deasupra muntelui Sunset, în nordul Tucsonului, Arizona, așa cum i-a fost arătat rev. Branham într-o viziune în 22 decembrie 1962. S-ar putea ca acesta să fie un semn al întoarcerii Sale apropiate? Deși fotografia a fost făcută de la o distanță mare, fața DOMNULUI este de recunoscut.

În revista „Science” din 19 aprilie 1963, această fotografie a fost editată pe pagina de titlu. James E. McDonald de la „Institute of Atmospheric Physics” de la „University of Arizona” din Tucson, a conceput un referat în care să aibă o explicație pentru acest fenomen. În cunoscuta revistă săptămânală „Life” din

Pe fotografie se vede lumina supranaturală asupra capului lui William Branham, care a fost fotografiat în timpul unei adunări în Houston, Texas, de un fotograf de presă. Studioul Douglas din Houston a predat filmul Dr. George J. Lacy, responsabilul pentru cercetarea documentelor litigioase. După ce acesta a făcut o cercetare amănunțită, el a confirmat autenticitatea: „Eu am convingerea absolută că negativul supus cercetării nu a fost un negativ rețut, nici combinat și nici luminat de două ori. Mai departe am convingerea absolută că făcând de lumină deasupra capului, a fost cauzat de o lumină care a atins negativul”.